

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน
พุทธศักราช ๒๔๗๕ ในเขตเทศบาลซึ่งได้จัดตั้ง
ขึ้นใหม่บางตำบล พุทธศักราช ๒๔๘๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศพระราชเสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๘)

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๘๘

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๖๔ เล่ม ๖๒ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ตุลาคม ๒๔๘๘

โดยที่เห็นสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและ
ที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ในเขตเทศบาลซึ่งได้จัดตั้งขึ้น
ใหม่บางตำบล

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่ง
พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕
และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้ประกาศใช้กฎหมาย
บางฉบับโดยพระราชกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๘๕ จึงให้
ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า "พระราช
กฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธ
ศักราช ๒๔๗๕ ในเขตเทศบาลซึ่งได้จัดตั้งขึ้นใหม่บางตำบล
พุทธศักราช ๒๔๘๘"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันที่ ๑
มกราคม พุทธศักราช ๒๔๘๘ เป็นต้นไป

๓๐ ตุลาคม ๒๔๘๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๒ ตอนที่ ๖๔

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้

- ๑. เทศบาลตำบลท่าเรือ จังหวัดนครศรีธรรมราช
- ๒. เทศบาลตำบลแก่งคอย จังหวัดสระบุรี
- ๓. เทศบาลตำบลสะพานหิน จังหวัดบุรีรัมย์
- ๔. เทศบาลตำบลยะไฮสร จังหวัดอุบลราชธานี
- ๕. เทศบาลตำบลศรีพนมมาศ จังหวัดอุตรดิตถ์

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
 ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช
 นายกรัฐมนตรี